

b. Den 4-årige læreruddannelse.

Det første spørgsmål, der melder sig ved ordningen af den almindelige 4-årige læreruddannelse, er, hvilke forkundskaber der skal kræves ved optagelse på seminariet.

Der er enighed om, at en væsentlig vanskelighed ved arbejdet i de første klasser i det nuværende seminarium er det ulige standpunkt, hvorpå eleverne står, således at en del af seminariets tid har måttet anvendes til indlæring af forholdsvis elementært stof.

Man må derfor stræbe imod et fælles optagelsesgrundlag, på hvilket seminariets undervisning kan bygges, således at der ikke på seminariet skal finde omlæsning sted af stof, som allerede er gennemgået før optagelsen.

Der har ikke fra nogen side været stillet forslag om, at man i så henseende skulle bygge på studentereksamen, idet man er klar over, at man da ville afskære en væsentlig del af den ungdom, som ikke har adgang til gymnasieuddannelse, fra seminarierne og derved udelukke fra lærergerningen store dele af den ungdom, der hidtil har dannet kernen af den danske lærerstand.

Derimod er der enighed om, at realeksamens kundskabskrav i det store og hele må være grundlaget, hvorpå seminariets undervisning skal bygges, også i fremmede sprog, matematik og naturlære.

Med hensyn til de elever, der kun har den almindelige folkeskoleuddannelse, og først på et senere tidspunkt bestemmer sig for lærergerningen, og som derfor almindeligvis er ældre og mere modne — manden fra ploven — må der være en optagelsesprøve, hvor man har ment, at det omtrentlige omfang af realeksamens kundskaber og prøve i kun eet fremmed sprog måtte kunne tilfredsstille seminariets krav.

Kommissionen går ud fra, at forkundskaberne til en sådan optagelsesprøve kan erhverves i løbet af 1 år gennem privat undervisning eller i klasser på seminariet eller andetsteds. For elever, der ikke i skolen har modtaget undervisning i sprog, måske dog med en forlængelse af 3 mdr. Kommissionen foreslår tillige, at seminariet bør kunne optage elever, der har gennemgået mindst 2 højskoleophold og er fyldt 20 år, når de består en optagelsesprøve alene i dansk, regning, matematik, naturlære og et fremmed sprog.

Der er enighed om, at man bør bestræbe sig for ikke at udelukke folk fra det praktiske liv fra adgangen til lærergerningen, idet de hidtil har været en værdifuld bestanddel af seminariets elever, og der er som anført fra mange sider indenfor kommissionen et levende ønske om at komme bort fra en altfor skolepræget undervisning for seminariets elever og hindre, at eleverne går direkte fra realskolen ind på seminariet, uden at de har fået lejlighed til at deltage i arbejdet i det praktiske liv og dermed lære de vilkår at kende under hvilke størsteparten af deres elever lever.

Medens grundlaget for seminariets undervisning herefter ligger nogenlunde fast — realeksamenskundskaber — har der været nogen uenighed om, hvorvidt disse altid skulle lægges for dagen gennem en aflagt optagelsesprøve — som i *Norge* og *Sverige* — eller om en elev kan gå ind i seminariet uden prøve allerede på grund af en aflagt eksamen.

Til støtte for altid at kræve optagelsesprøve er det anført, at realeksamen, som den nu aflægges, kun er en årsprøve i stykker af det sidst gennemgåede pensum, medens størstedelen af stoffet er gennemgået i lavere klasser, uden at der aflægges prøve deri, og at det vil være noget helt andet, når dette stof læses og opgives til en prøve i 18-årsalderen, end når man slår sig til tåls med, at det er gennemgået i 11—14-års alderen,